

Declaració institucional del president de la Generalitat de Catalunya

Palau de la Generalitat, 21 de juny de 2006

He acomplert els meus compromisos. Vostès saben que quan dic això estic dient veritat. També els puc dir que, davant de mi mateix, he assolit els objectius que m'havia proposat.

Quan a començaments de l'estiu del 1998 vaig tornar de Roma, vaig acceptar la proposta del meu partit de ser candidat pel PSC a la Generalitat, i aleshores vaig adquirir un compromís múltiple, un compromís basat en una sèrie d'objectius:

En primer lloc, fer possible una alternança del Govern que posés fi a un període monocolor, de domini d'una sola idea de Catalunya, una idea conservadora.

En segon lloc, construir un nou projecte polític amb el conjunt de les esquerres catalanes. Un projecte que havia de tenir, que tingués com a nord la millora de l'autogovern a fons i que havia de tenir com a objectiu també el canvi de les prioritats de la política catalana posant l'accent en les polítiques socials, i això hem fet.

Tercer objectiu, contribuir decisivament a impulsar una nova proposta d'Espanya, d'Espanya plural.

I quart, i evidentment no podria ser d'altra manera, convertir el Partit dels Socialistes de Catalunya en el primer partit del país, objectiu també aconseguit.

Diuenge que ve, farà vuit anys justos que vaig anunciar públicament aquests quatre compromisos. Vuit anys després, doncs, puc passar balanç dels fruits que ha donat aquell compromís, si m'ho permeten:

Ha estat possible l'alternança política a Catalunya. No era una quimera, era una possibilitat real que ha donat fruit. Avui som, des del punt de vista democràtic, un país més normal. Capaç de governar-se des de diferents filosofies, sense que

el país es trenqui, sense identificació entre el país i una manera de pensar.

Hem millorat a fons el propi autogovern. Per què? Doncs perquè avui tenim un nou Estatut, una nova Llei fonamental, molt millor que la que teníem, molt més sàvia i molt més ambiciosa.

Hem demostrat que són possibles unes altres prioritats de govern. Avui Catalunya té millors polítiques socials, està més a prop de la gent: escoles, barris, sanitat; això és el que han estat els eixos de la nostra política anunciats al principi i aconseguits a data d'avui.

És cert també que hem influït decisivament en l'opció del socialisme espanyol per un aprofundiment federal de l'Estat autonòmic. El camí cap a l'Espanya plural obert per Catalunya és avui imparable i tots els seus pobles, crec, han de rebre els beneficis. Avui el PSC és el primer partit de Catalunya.

Crec, honestament, que si fem balanç es justifica plenament la decisió, madurada de fa temps, els hi haig de dir també sincerament, de no tornar-me a presentar.

He fet el que havia de fer; segurament tot és perfectible, i s'hagués pogut fer en alguns aspectes millor; segurament algunes coses que han passat, millor que no haguessin passat; però això no és el més important.

Hem fet el que havíem de fer, he complert els meus objectius, els he complert com a persona i els hem complert com a partit i els hem complert com a Govern. Ara és l'hora de donar pas a nous equips, a noves persones, a nous lideratges, perquè des del mateix concepte de Catalunya i amb la mateixa ambició despleguin totes les potencialitats del nou marc institucional que representa l'Estatut que acabem d'aprovar i de refrendar com a país.

És un moment de renovació política. Ha arribat el moment de fer-la. I en aquest moment, les meves primeres paraules d'avui, a part de repassar el que ha succeït, que és el que acabo de fer, és d'agraïment als amics, als companys i als

ciutadans que han estat prop de mi i amb mi i que m'han fet costat durant tants anys, i que en part avui es poden sentir decebuts. Els hi tinc un agraïment sincer, adolorit si voleu, perquè sé que esperaven una altra cosa. No els havia pogut dir abans, no era el moment de dir-ho, sí de pensar-ho, sí de saber-ho, i per tant, avui, aquestes paraules, només aquestes, les he dir amb pena, amb sentiment, però al mateix temps amb agraïment i amb la convicció que tota aquesta gent, que durant aquests darrers dies gairebé diria m'ha perseguit amablement i carinyosament, entendran perfectament el que estic dient.

Espero que el 2006 passarà a la història, no només pel nou Estatut, sinó també per l'altra gran fita d'aquests anys: la pau al País Basc.

Ahir mateix vaig poder parlar, perquè em van trucar per felicitar-me pel referèndum, amb el President Ibarretxe i amb Josu Jon Imaz. L'esperança és el sentiment dominant que compartim.

Torno amb Catalunya. Amb el nou Estatut, Catalunya obre una nova etapa en la seva història i en el seu autogovern.

La Catalunya del nou Estatut té futur, té un futur obert, sobretot si la governen forces diferents d'aquelles que van impedir la reforma mentre governaven. Això també ho he de dir amb respecte per aquestes altres forces, però amb sinceritat.

La Catalunya del nou Estatut ha de ser governada per una nova generació que sàpiga allunyar el país de la política irritada i del tacticisme que sovint ens ha dominat.

Fa tres anys vaig iniciar el canvi d'idees i persones que Catalunya anhelava des de feia temps. Era ben bé l'hora i feia temps que era hora. Vam obrir les portes de la Generalitat a una fornada d'homes i dones que podien demostrar que Catalunya volia i podia fer-ho millor. I ho hem fet. Doncs bé, ara els vull cedir a aquesta fornada d'homes i dones la responsabilitat plena de construir el futur d'aquest país.

Amb la meua decisió vull passar el testimoni dins mateix de la força política que més va treballar pel canvi, que més ha treballat per l'Estatut i per les polítiques socials d'aquest país. Aquest ha estat i seguirà sent el meu projecte. És l'hora de treballar, amb rigor, amb serenitat, amb complicitats, pel futur de tots.

Penso seguir prenent part d'aquest esforç col·lectiu. És en aquest sentit que demà mateix tractarem amb el President del Govern espanyol sobre el desplegament de l'Estatut aprovat diumenge.

Hem treballat, i molt, per arribar fins aquí. Ara toca seguir-ho fent, continuar, com a govern de Catalunya i no com a plataforma electoral. El Govern com a representant de la voluntat del poble, que té llibertat de donar-se distintes maneres de governar.

Fa tres anys vaig demanar paciència, tenacitat i determinació. Crec que he demostrat tenir-ne. I tenir-ne més enllà dels interessos de partit. Al servei del país.

He procurat fins avui, i així serà fins el darrer dia, fer-me digne de l'honor del càrrec de President de la Generalitat, que el poble em va atorgar, de President de tots els catalans.

Vaig dir, diumenge, també, que tots havíem d'estar a l'alçada del que hem decidit. I mentre sigui President de Catalunya, i també a partir de l'endemà de deixar de ser-ho, seguiré treballant pel que considero com el projecte més digne que aquest país es pot imaginar.